

те Божественното писаніе не ще пріємнски ворѣ
 многое оутѣшеніе? Колика е пакъ потреба та мѡ,
 сзвдатель на спасеніе то Хрїстосъ, показва, какъ
 въ то жизнь вѣчна има. На Іудей тѣ вѣки като
 попуща воспоминава, когато рече: Испытайте Пи-
 саніа, яко вы мните въ нихъ животъ вѣчный и-
 мѣти. И толика е прочее камъ человекъ тѣ пол-
 за та на Писаніа та, щото нито е возможно нѣ-
 комѡ да бѣди совѣршенъ безъ тѣхъ, каквото Бо-
 жественный Златоустъ, като сказка на посланіе то
 къ Тїмодѣю, така дѡма: Сего ради бысть Писаній
 оутѣшеніе, да совершенъ бѣдетъ Божій человекъ.
 Не оубо кромѣ сего совершенномѡ мощно есть бы-
 ти. И просто да сѡ рече за достоинство то на
 Писаніа та, колико сѡ достовѣрны, щото и отъ
 воставаніе то на мъртвы тѣ тїа подобро достоин-
 ство иматъ и то самы тѣ Ангелы, какво то той-
 же Великій Златоустъ на посланіе то Галатомъ го-
 вори: Авраамъ оубо молимъ сый отъ богатаго по-
 слати Лазарѡ, глаголаше емѡ: иматъ, рече, Моѡсеа,
 и пророки: Аще не послѡшаютъ онѣхъ, ниже мер-
 твыхъ востающихъ послѡшаютъ. Тїа же Хрїстосъ
 подвизава и гы показва глаголющъ: какъ и по-
 много отъ востающихъ тѣ мъртвы достовѣрнѣйшы
 ищи, да сѡ писаніа та. Павелъ же (а когато Па-
 вла рекватъ: пакъ Хрїста дѡматъ, защо то той
 бѣше, който движаше неговѡ тѡ дѡшѡ) и на Ан-
 гелы тѣ който сѡ небеса та слазѡтъ тѣхъ пре-
 длага, и въ голѣмѡ лѣпотѡ. Ангели бо аще и вѣ-
 лицы, но раби сѡтъ и слѡжебницы: Писаніа же всѡ